

הרגע שאחרי

תערוכת צילום

אינדי - גלריה שיתופית לצילום

פתיחה: 21/6/18

אוצרת: ענבל כהן חמו

משתתפים: נורית גל | ספי גרשוני | ענבל כהן חמו | חזי פנט | דוד פרנקל | סימה קירשנר | אבי רייס

האמנות במהותה נוגעת ביסודות הקיום האנושי – שמחה ועצב, אהבה ובדידות, חיים ומוות. מבין כולם, האחרון נשאר המסתורי ביותר, זה שאיננו יכולים לחוות אותו ישירות בחושינו. הרצון להביט ולדעת את המוות מלווה את הצילום מראשיתו. בתערוכה זו מוצגות עבודות של אמנים שעוסקים באותו רגע סף, ובעיקר בניסיון להציץ מעבר לו.

הצילום הוא השהייה. עצירה בין מה שהוביל לרגע הזה ובין הלא ידוע, שנמצא מעבר לזמן הצילום. כמוהו גם המוות, רוכב על גל החיים עד התנפצותו. איננו יכולים לחצות את סיפו, והוא נותר חבוי, כאורידיקה, הולך מאחורינו בלי שנוכל להביט בו. הדימויים בתערוכה נוגעים בדרכים שונות באותו רגע חמקמק, מנסים לאפשר לנו מגע איתו, ידיעה כלשהי של הצפון.

"הבל הבלים הכל הבל" אמר קהלת. ה"ממנטו מורי" הנוצרי מזכיר את סופיות החיים – זכור שתמות. ציורי הואניטאס ההולנדים והפלמיים נוגעים בעושר של חיי היום יום מול אפסות החיים, דרך ריקבון הפירות וכליית הצמחים והחרקים. פעמים תופיע בצילומים גם בועה המסמלת את שבריריות הנפש האנושית. הצילום אימץ נושאים אלו ועסק בהם באופנים שונים, שחוזרים ומעסיקים אמנים שוב ושוב.

אצל חזי פנט בית הקברות הוא מקום ההרהור והחקירה. הוא תר אחרי סימנים לנפש שנעלמה ברסיסי האור שהוא מוצא. באפלה הפנימית הוא מוצא הבהובים של עולם אחר.

נדמה שבתקופה הוויקטוריאנית, תקופת השיא של המהפכה התעשייתית והאימפריה הבריטית, סרבו לקבל את המוות. אחד המנהגים מהתקופה היה להלביש את המתים, להעמיד אותם ולהצטלם איתם צילום משפחתי אחרון למזכרת – צילום "פוסט מורטם". בצילומים מצמררים אלה קשה לדעת מי החי ומי המת. עבודותיה של סימה קירשנר, דור שני, עוסקות בצמידות הזו בין החיים והמוות – היא משלבת צילומי ילדים מתים עם צילומים שלה בתור ילדה, ונוגעת בחרדה הקיומית ובמוות הפנימי.

דוד פרנקל עוסק במוות הגלום במהותו של האובייקט – אנדרטאות וגוויות שמשאיר העולם מאחוריו – מבנים שתור הזהב שלהם חלף, חפצים שנשארו ללא תפקיד, פוחלצים שעוד רגע יקומו וילכו לדרכם.

נורית גל, בדימויים מינימליסטיים של אור, צבע וקומפוזיציה יוצרת איים של אי-מצואות, של הדבר ברגע שלפני – לפני שיחצה את הקו אל הלא ידוע.

ענבל כהן חמו מציגה פרח לילה שמאיר בזוהר פנימי – פרח שיקמל עת יאיר הבוקר. בדימוי נוסף שהופך למיטה או מצבה, היא מחברת שני ילדים, אשר נסרקו מספר המלמד החייה. הילדים, ספק ישנים, ספק מתים, אולי יקומו עוד רגע, ואולי כבר לא.

הדימויים של אבי רייס מצולמים במקום אחר, הרחק מהשמש הישראלית הצורבת. זרותו של הנוף מחדדת את ההתבוננות באותו רגע חמקמק – האנייה שתקועה בקרח, האם תפליג באביב או תישאר בחורף נצחי? נוף חורפי מטושטש, מגורען, כמו תמונה מתוך חלום שאיננו בטוחים שאנחנו זוכרים. השחפים שממריאים כמו במסדר תעופה, לנגד היד שנותנת או מבקשת דבר מה.

בתיה של ספי גרשוני יוצאים מספרי אדריכלות. כמצבה למה שהיה היא מקפלת וגוזרת ומצלמת שוב, הדהוד לכך שהמוות גלום בבניין עוד מרגע הבנייה, כמו הפניקס שנולד מחדש מאפרו שלו, שוב ושוב.

כל אחד מהאמנים נוגע ברגע המעבר בדרך משלו, כל דימוי מזמין התבוננות ותחושה אחרת. הרגע הקצר הופך להווה מתמשך, זמן להרהור והשתהות.

משתתפים בתערוכה:

נורית גל | ספי גרשוני | ענבל כהן חמו | חזי פנט | דוד פרנקל | סימה קירשנר | אבי רייס

אוצרת: ענבל כהן חמו

אמנית רב תחומית אשר עוסקת בצילום, פיסול ומדיה, כותבת ואוצרת. חיה ויוצרת ברעננה. עוסקת בצילום מחול ובכתיבה וצילום למגזינים ועיתונים בתחומי המחול, התרבות והאמנות. בעלת בלוג תרבות פעיל בסלונה. למדה צילום בכיתות אמן אצל אייל לנדסמן ואלדד רפאלי ואצל יאיר ברק וגסטון צבי איצקוביץ'. החל מ-2015 לומדת אמנות במדרשה לאמנות בבית ברל. הציגה בתערוכות קבוצתיות בגלריה מרכזית (2017), בבית האמנים (2016), בגלריה החווה חולון (2015). עוסקת בשאריות העבר ובהתמרתו להווה נוכח ובעל חיים חדשים.

inbalco@gmail.com | 054-5435833

ליווי אוצרותי: רונית פורת ואורית ברתיני שביט

האמנים:

חזי פנט חי ויוצר בכפר סבא. בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים (1970), לימודי אמנות וצילום המדרשה לאמנות - מכללת בית ברל (2015). עבד כארכיטקט, שרת בצה"ל בתפקידי פקוד ומטה ועסק בחינוך נוער בסיכון. בשנים האחרונות עוסק בצילום אמנותי, הציג בתערוכות קבוצתיות ובתערוכות יחיד בגלריה קיבוץ עינת (2010) ובבית האמנים (2017). כצלם, עוסק בשאלות החיים, המוות והזמן, בין צילום קונקרטי למופשט.

נורית גל חיה ויוצרת בהוד השרון. בוגרת תכנית לימודי המשך באמנות, המדרשה לאמנות - מכללת בית ברל (2017). בוגרת תואר ראשון במדעי החברה ומגדר באוניברסיטה הפתוחה (2006). בעלת תואר הנדסאית אדריכלות מהטכניון, חיפה (1984). עבדה כאדריכלית במשך שנים רבות במקביל ליצירה האמנותית שלה. בשנים האחרונות עוסקת באמנות פלסטית בלבד. הציגה בתערוכות קבוצתיות שונות בארץ. הפרקטיקה היצירתית שלה משלבת צילום ומייצבים שעוסקים בגבול שבין המלאכותי לטבעי. עבודתה מעלה שאלות אודות האפשרות לגילוי צדדים מופשטים ומאגיים של אובייקטים יומיומיים.

דוד פרנקל הינו אמן ומרצה לצילום, יוצר וחי בתל אביב. בוגר תואר שני בהצטיינות מהתוכנית הבינתחומית באמנויות, אוניברסיטת תל אביב (2017). בוגר לימודי צילום במדרשה לאמנות, מכללת בית ברל (2006). בוגר תואר ראשון בהצטיינות מהחוגים לפילוסופיה ופסיכולוגיה, אוניברסיטת חיפה (1994). בעבודות הצילום שלו הוא מחפש שפה שנראית כמו החצנה של דימויים פנימיים, חלומות וחזיונות. הוא מתעניין באפשרויות הצילום לערער על הירארכיות שגורות ולחולל שיבוש של הלוגיקה הבינארית: פרטי-ציבורי, נוכח-נעדר, חי-מת וכן הלאה. סגנונו האמנותי משוטט בקו התפר שבין הפתייני והמורבידי: הדימוי כהזמנה וכאיום. את תערוכת היחיד שלו "קולות מהמקפיא" אצר בועז ארד בגלריית המדרשה ב-2017. כמו כן הציג בתערוכות קבוצתיות שונות ועבודותיו נמצאות באוספים פרטיים בארץ.

סימה קירשנר היא בוגרת משפטים אוניברסיטת ת"א [LLB], בוגרת המדרשה לאמנות רמה"ש (כיום בית ברל) ולימודי המשך במדרשה לאמנות בית ברל. למדה צילום בדרך צילום בת"א וציור ריאליסטי בבית הספר התחנה והכולל בת"א, וכן לימודי פוטותרפיה אוניברסיטת ת"א. דור שני לניצולי שואה, גדלה בצלם של אב ואם העסוקים במאבק הישרדותי שבא לידי ביטוי בראיית העולם כמקום בלתי צפוי, בהתמקדות באיומים ובצורך להתכונן לקראת הלא נודע. המעבר הבין דורי של טראומת השואה, הזיכרון ומחיקתו, המודחק והמושתק - אלו ספוגים עמוק בתוך עבודותיה, מעובדים במדיומים שונים (רישום, ציור, צילום, רקמה וטקסט), מפרקים ומרכיבים את הגוף ואת הזמן. הציגה בתערוכות קבוצתיות שונות.

אבי רייס חי ויוצר בכפר סבא. למד אמנות וצילום במסגרת תוכנית אישית במדרשה לאומנות (2015), לימודי צילום ב- New York Institute of Photography (2011) תואר שני במדעי הניהול וחקר ביצועים באוניברסיטת תל אביב (1992), תואר ראשון בכלכלה וסטטיסטיקה באוניברסיטת תל אביב (1985). במקביל לעבודתו כיועץ במערכות מידע עוסק ביצירה אומנותית בתחום הצילום מזה כ-15 שנים. ביצירתו מתבונן בפרי שנשר מהעץ מת, דומם, אך בעיניו הוא חי. הגוונים, הצורות, המרקמים, נלחמים ביובש של המוות, הקמטים הפנימיים הנוצרים בחלוף הזמן, כל אלה משמשים לו השראה שבאה לבחון ולחקור את הגבול בין המוות לחיים והאם יש חיים אחרי. הציג בתערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל.

ספי גרשוני למדה אמנות במדרשה לאמנויות בית ברל (1997-1998, 2009-2011) ובמסגרות פרטיות אצל יהודית לוין ומיכל בר-אור. בעבודותיה בוחנת את היחסים שבין העולם הממשי לעולם המיוצג, דרך ההתבוננות בגבולות שבין הצילום לפיסול - בין הדו-מימדי לתלת-מימדי. פעולתה מתבססת על מעגליות של פירוק והרכבה, במישור החומרי והרעיוני, והיא מעלה שאלות אודות המדיום הצילומי ויחסו עם העולם, ובודקת האם ניתן דרך ההשטחה הצילומית לייצר ייצוג של המציאות. הציגה בתערוכה "קופסא שחורה" גלריית רחוב של קופסאות אור במרחב הציבורי בירושלים (2017).

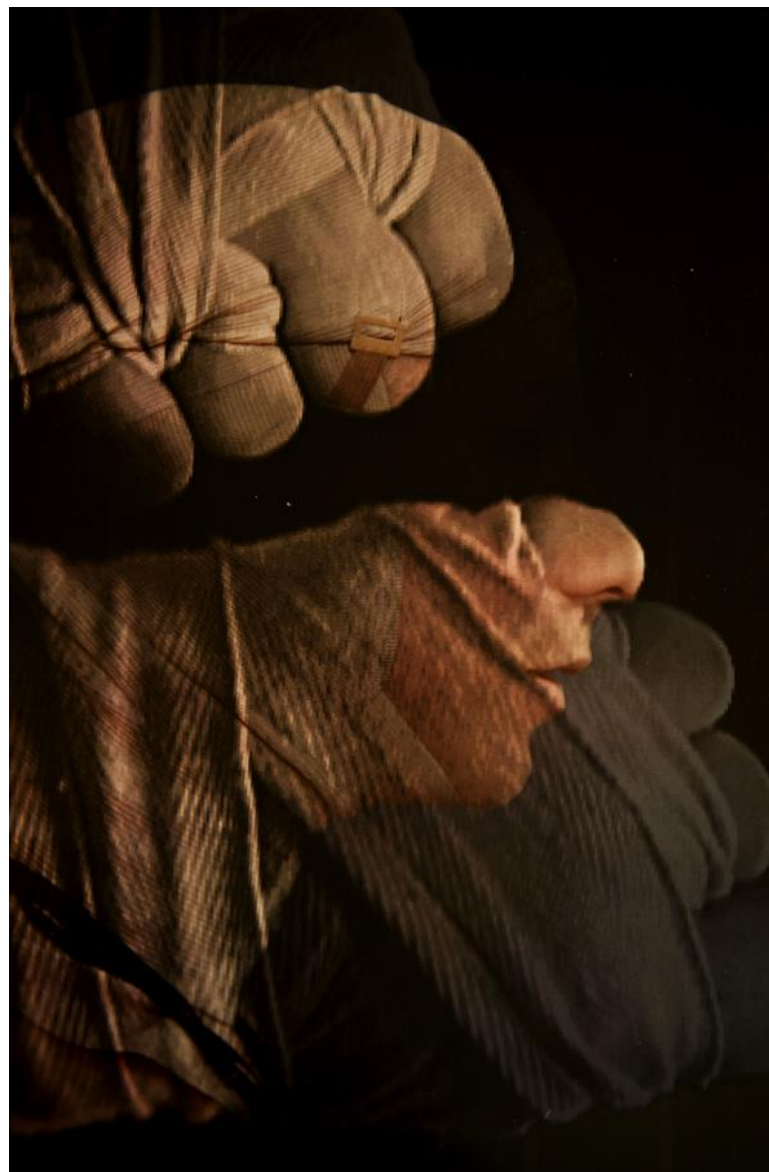
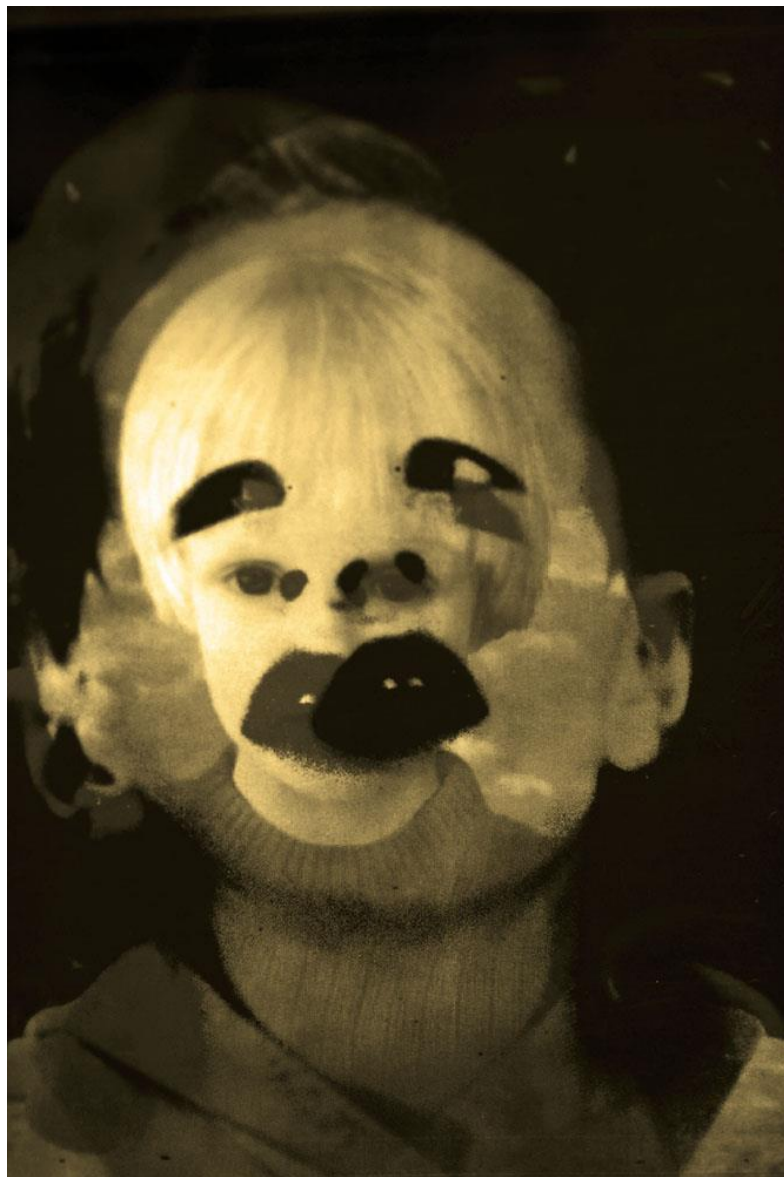

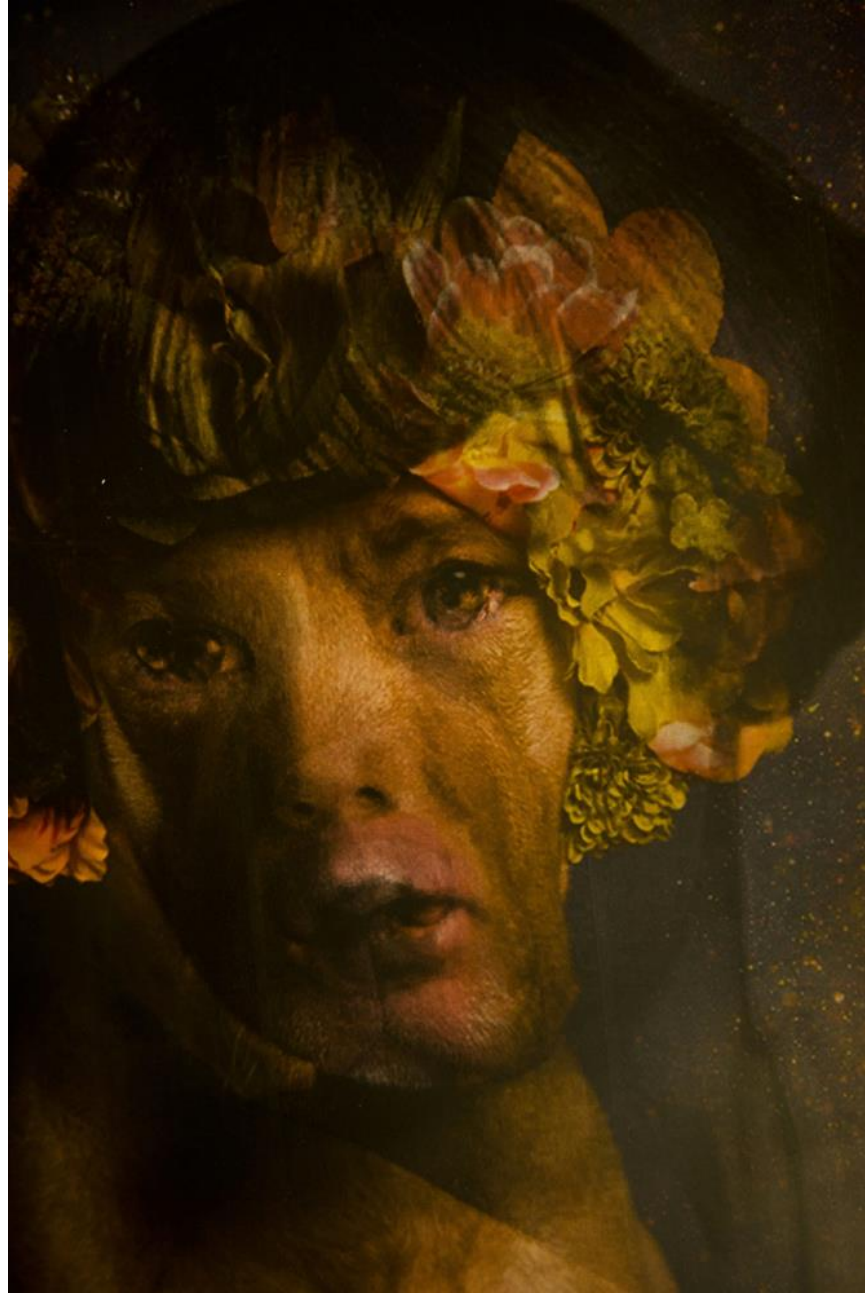

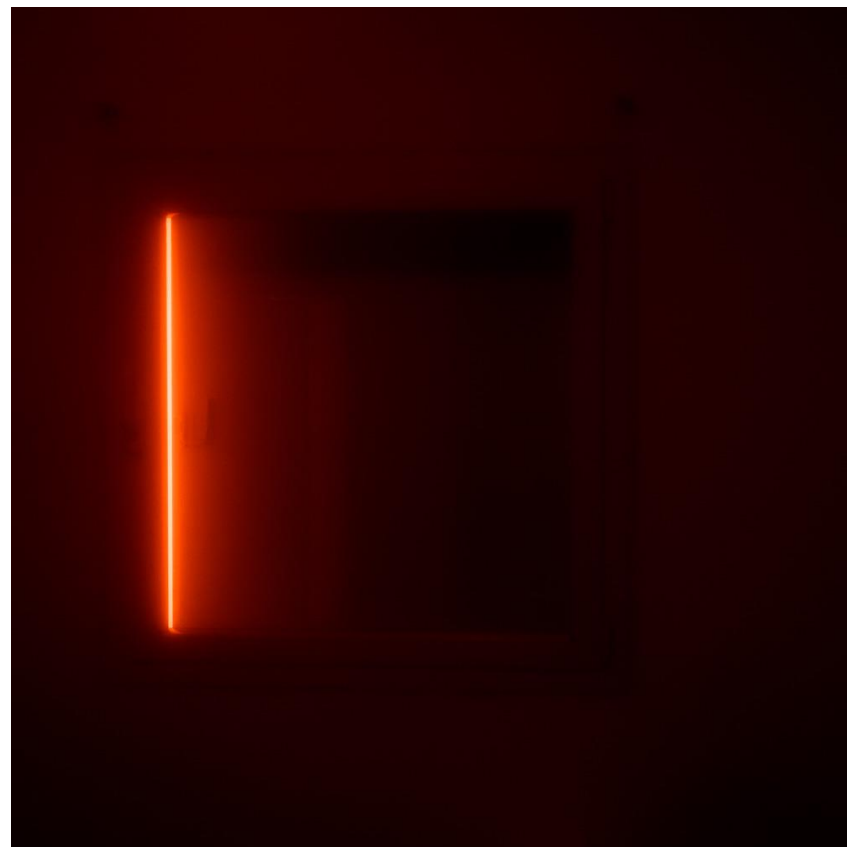

אבי רייס

